

Prædiken søndag d. 11. juni 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Apg 2,14-24 & Matt 28,16-20.

Derfor gå....

Selvom jeg er præst, må jeg indrømme at jeg har det vanskeligt med andre kristne, som står på gaden og forsøger at få mig omvendt mens jeg er på shoppetur. Jeg synes, det er så utroligt anmassende, og jeg bliver helt pinligt berørt.

Men i misionsbefalingen (Matt 28,16-20) siger Jesus meget klart: Gå derfor ud..... Jeg har tydeligvis et problem. Måske har du det som mig.

Har vi et problem?

Vi har også hørt fire mennesker aflægge medlemsløfterne til Metodistkirken - og hvilken glæde det er! - De har sagt ja til at være med til at opretholde og udvikle metodistkirken med deres bønner, gaver, nærvær, tjeneste og vidnesbyrd.

Deres vidnesbyrd.... Ifølge ordbogen er et vidnesbyrd beretningen om, hvad en person har været vidne til.

Det er lige præcis det, der sker på Tempelpladsen i Jerusalem på pinsedage, da Peter stiller sig frem og fortæller folkemængden, at disciplene ikke er fulde, de er bare glade fordi Jesus lovede dem, at de skulle have Helligånden. Det er nu sket.

De oplever, hvordan mennesker med andre sprog og kulturer forstår, hvad de taler om, i hvert fald, når de taler om Gud.

Som vi hørte til indledning af gudstjenesten, så fortæller Peter sit vidnedsbyrd, det han har oplevet med Jesus. Det bliver en sejersfortælling, fordi Peter kan fremhæve, at Jesus opstod fra de døde, og dermed viste, at intet i denne verden kan overgå hans kærligheds magt.

Peter er øjenvidne og har oplevet Jesus både in real life, som opstået, og nu også Gud som ånd, Gud helt tæt på. Det er klart, at hans historie gør indtryk. Faktisk gør den så stort indtryk at der er tre tusind mennesker, der spørger hvad så nu? Hvortil Peter siger I må tro og lade jer døbe og det gør de så. 3000 mennesker på én gang. Det er derfor man også omtaler Pinsen som kirkens fødselsdag.

Ligesom Peter har en historie at fortælle, så har du og jeg det også. Du og jeg har et vidnesbyrd.

Vi har alle sammen mødt mennesker, som enten med det liv, de har levet, de ord de har sagt, den sang, de har sunget, har fået os til at tænke over det med tro på Gud. Måske har Gud ovenikøbet selv haft en finger med i spillet.

Vi har mærket efter - for eller imod. Nogen har været ganske hurtige til at beslutte sig, mens andre tænker det meste af et liv. Eller som nogle af os gør, skubber det fra os med et løfte til os selv, om at overveje det på et andet tidspunkt, hvor der er mere ro på i livet.

I dag er der ikke tre tusind, som tilslutter sig, men fem mennesker, som tilkendegiver, at det her med tro på Gud, det er ikke ligegyldigt.

3 af 4

Jeg synes, de er modige!

Det er stort og det fejrer vi i dag.

Vi er måske ikke dem, som standser mennesker i Vestergade, og siger til dem, at de må omvende sig.

Der skal dog ikke herske tvivl om, at vi faktisk er i mission.

At være kirke handler om, at være et klart budskab om Guds kærlighed. Det sagde en af konfirmanderne i begyndelsen af maj.

Vi har måske ikke den aggressive facon, men vi tror jo faktisk, at det med at have en spirende - eller en stor - tro på Gud med i livet, er en rigtig god ting.

For min del, så kan jeg da sige, at selvom jeg nogen gange kan være ganske forvirret over Gud, og nogle af de ting, jeg læser i bibelen, så vil jeg meget nødtigt leve uden det fundament i mit liv, som min til beskedne tro, er.

Jeg tror vi alle sammen kan inspirere mennesker med vores historie om, hvad tro er for os. Med vores vidnedsbyrd.

Faktisk tror jeg, at min og din historie har så meget sprængstof i sig, at det potentielt kan forandre et andet menneskes liv.

Det er i lyset af det, at vi siger derfor gå!

Gå fordi, det vi går med, er verdens bedste historie.

4 af 4

Hvordan det så går for sig, er helt sikkert en af de udfordringer, som vi hver i sær står med.

Men tag ikke fejl

- DU er er klart budskab om Guds kærlighed.

Amen

Salme: Gå i min fred